திருவருட்சகாயம்.

திருச்செந்தூர்ப்பதிகங்கள்.

திருக்குருகூர்

ஸ்ரீமத்-ஞானசித்தசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருள,

ஸ்ரீ புவனாம்பிகை பக்தஜனசபையாரால்

சென்னை

பண்டித மித்திர யந்திர சாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

பிலவ௵ இடபரவி

1901.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA-IYER LIBRARY

திருவருட்சகாயம்.

12791

திருச்செந்தூர்ப்பதிகங்கள்.

திருககுருகூர்

ஸ்ரீமத்-ஞானசித்தசுவாமிகள்

திருவாய்மலாந்தருள.

ஸ்ரீ புவனாம்பிகை பக்தஜனசபையாரால்

ெ - ளிவ ·

பண்டித மித்திர யந்திர சாலையிற்

பதிப்பிககபபட்டன

பிலவ௵ இடபரவி.

1901.

சிறப்புக்கவி.

சென்னை - அஷ்டாவதானம்

பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள்

இயற்றியது.

எநதைகுரு நாதனென வுமெழினஞான சிததமுனி யெவரு
மேததுஞ, செநதிலம பதிசிவசண் முகப்பெருமான வேடடை
யுறச செவவே சொறற, செந்தமிழ்நற் றோததிரஙக ளோபபடி
னை [illegible] -ளமுவநது தியானஞ செய்யுஞ, சிநதையினர் தமைவி
[illegible] செல்லு மாமால.

உ

திருவருட்சகாயம்.

திருச்செந்தூர்ப்பதிகங்கள்

"மற்றுப்பற்றெனக்கின்றிநின்றிரு" என்னுந்

தேவாரச்சந்தம்.

திருவருட்சகாயம்.

சாதனுசலம்பெயர்தழைத்திட்சதழுவிமானும்மையகழுமே
தொழும், எந்தையெம்மகத்திசனுர்தமக்கெண்ணில்பேரருளீயு

ந்தேசிகன், சிந்தையாரனைத்தருகுமாதவர்செயலுளான்றிருச்செந்திலாதிபன், தந்தையானவன்றாயுமானவன்சரணமென்பவர்தரணியாள்வரே. (க)

அண்டபிண்டமோடுறுசராசரமனைத்தையும்பொடிபடுத்திமைக்குமுன், சண்டமாருதத்துகளெனும்படிசாடுகின்றதிண்டிறலுடைப்பெருந், தண்டபாணிதெண்டிரையுலாந்திருதழைக்குஞ்செந்திலேதானமாக்குடி, கொண்டசேவகன்சரணமென்பவர்கொடியகூற்றையுநொடியில்வெல்வரே. (உ)

மலைபமாமலைமுனிவராதியோர்மருவுசூழலினமருவவீற்றிருக், தலையிலாதகோக்கலைகளியாவையுமருளியட்டமாசித்தியும்பெறத், தொலைவிலாதருள்குருபரன்குகன்சோமசேகரன்காமாகாதலன், தலைமைசேர்திருச்செந்திலாதிபன்சரணமென்பவர்தரணியாள்வரே. (௩)

பொருப்பிலேதினைப்புலத்தில்வாழுமோர்பொருவில்கானவர்மகட்குமேவல்செய், விருப்பிலேமகிழ்வேலவன்மலரோவேதனைச்சிறையிட்டுவாழ்பவன், கருப்பிலேவளர்தரளமார்செழுங்கழனிசூழ்திருச்செந்தில்வாழ்குகன், மருக்குலாமலர்சரணமெனபவர்வானும்வையமுமவணங்கவாழ்வரே. (௪)

மூலமேமுதலாறுமாநிலமுளைத்ததேவரின்முதல்வனெமனக், கோலமாமறைமுழங்குசண்முகன்குன்றமேவுவாமருகனன்பாதப், பாவலான்திருச்செந்திலாதிபனபண்ணவன்முருகேசன்வேலனே, [illegible]ரீர்சரணமென்பவர்களும்வெப்பவககடலகடப்பரே. (௫)

காதலோடும்போய்குறவர்மாமகள்கழுறுமின்சொலிறகாவலானவன், வேதனாதியோர்விபுதர்கோன்முதல்வேண்டவேண்டியாங்கருளும்வேலவன், தீதிலாததிருச்செந்திலின்கணேசேயிளங்கதிருதயமேநிகர், ஓதுசண்முகன்சரணமென்பவருறுதியாவையும்பெறுவரென்பரே (௬)

வரைபிளந்திடும்படிநெடுங்கதிர்வாகைவேல்விடுதோகைவாசனன், திரையெறிந்தநற்பணிலமும்பலசெம்மணிக்குலைகளு

றிடந்தொறு, நிலையுலாந்திருச்செந்தில்வாழ்குகனிமிர்தடம்பு யதநணிகடம்பினன், விரைமலர்ப்பதருஞ்சரணமெனபவர்வினை யைவென்றுமேல்விதியைவெல்வரே (௭)

இடைவிடாதபத்தியினமிருந்தவோரிளியவளைபரமுனிவு கொணடிடுஞ், சடைவிடாதகைக்காலகாலனுந்தனிமகிழ்ந்திட ததாருகாசுரன், முடைவிடாதபேருடலபிளந்தவேனமுருகனை றிருச்செந்தில்வாழ்குகன், புடைவிடாவருட்சரணமென்பவர் பொருவிலாதபொனனுலகில்வாழ்வரே (௮)

நீரிலுங்கனலிலுநதினநின்றுநின்றிருந்தவமுயன்றுளார நேரிலவநதுமேநிறகவிஙகெனை நினைவிலோர்பொருளாக நோக்கிமுனை, சாருமன்பினுலருள்செயுஞ்சிவசண்முகனைறிருச்செந் திலாதிபன, பாரெலாநதொழுஞ்சரணமேசரணென்பவர்க்கெ லாபப்தமுமவாய்க்குமே. (௯)

ஏரகநதனியாவினன்குடியெழிறதிருப்பரங்கிரியுமாடலார், சாரலும்பழமுதிருஞ்சோலையுநதழைகுன்றுஞ் செநதிலுநதானமா கக்கொளுஞ், சீதருஞ்சிவஞான தேசிகனெறயவநாயகனசரண மெனபவர், நேரகம்பெறஞானசித்தியுநினைவிலைகுவார்நிமல ராவரே. (௧௰)

திருவருடசகாயம.

‘‘பந்தத்தால்வந்தேபபால்’’ என்னுந் தேவாரச்சந்தம்.

திருவருட்சகாயம.

செம்பொற்சிரும்பர்கசே பொருந்துசங் கடங்களைச்
சேரா வாறே தீராநற் றிரமருள்புரிகுழகன்
நம்பிப்போய் முன்புற்றே யலர்ந்தசெங் கடம்பணி
நாதா போதார் பாதாவென் றிமெவருளநிறைபொன்
கம்பத்தே யன்பற்கா விருந்துவந் தசிங்கமென
காரார் சீரார் மாயோனா கவினுறுமருமகனுமை

வைமபுற்றார் கொம்பிற்பா யுமந்தி துன்றுசெந்திலில
வாழ்வோ னேராார்பேர்ார வளர்சர வணபவனே. (௧)

வட்டப்பார் முட்டப்போ யலைந்தலைந் திரந்துளம்
மாயா தேலே லாதேயென் றொருமுறை புகறருமோா
சிட்டாகவே முட்டற்ற சுகங்களும்பதங்களுந
தேயா வாறே யீவானரு சிவகுருபரமுருகன்
தட்டப்பேர் பெற்றெப்பா லினுங்கொடுந திறம்புரி
சூராடாமே நேராடித தொலைவுற வயில்விடுவோன
மடப்போய வெட்டிபயாய தடந்திகழ்ந்த செந்திலில
வாழ்வோன் வானோர் சூழ்சீரே வளர்சரவணபவனே (௨)

கொங்குறறா கொன்றைப்பூ வலங்கலுந தரங்கமாா
கோடாநீரார் மாவேணிக குளிர்மதி யணிபரனா
பங்கிறசோ சொந்தககா ரிகனகொளுங கவினபெறு
பாலாலோலா வாளாயென் றடிமலா பணிபவனா
இங்குக்கா லன்பற்று துவநதுதன் பதமபெற
வேகா வாகா ராறேபோ வினிதருள்பொழிமுருகன
மங்குறறு வும்பொறகோ யிலுநதுசெந்தி லனகுகன
வாழவா ராவாா வாயோத வளாசரவணபவனே. (௩)

முறறத்தேர் வாக்கததோா தொழூக்தொறங கனிநதுள
மூவாநீரார் பாராள முறைதரவருள புரிவோன
பறறிப்போய் வெற்பிற்சார் பிருநதிடுங கருஙகண்ண
பாலேதேனே நேரோதும் பணிமொழி குறமகளசோ
வெற்றிதோள வைத்திட்டே கவின்றிகழ்ந்த செஙகதிா
வேலாசீலா மேலாவென றருமறை புகழ்முருகன்
வறறற்றே சுறறிச்சா கரந்துலங்கு செந்திலவாழ்
வாராா் தாராா்சீர்மேவி வளாசரவணபவனே. (௪)

வைபகுட்டோ யிச்சித்தே பரிந்திடும் புலன்களைப்
பாராவோரா மீளாநற் பதமுறு தவமுயல்வோர்
வைகச்சுட்சேர் கைக்குப்போய்க் கலந்திடும் பரமபரன்
கனேசானே கானேவக் கடுநடை யுறகிழவன்

தைக்குட்டபூ சத்திற்கே தவம்புகழ்ந் திடுமபடி
சாறேவாதே யார்யாருந் தகுவர முறவருளவோன
மைகக்குட்பாய் புட்பககா னெருஙகு செநதிலினகணே
மாறுதேசேர் வாழ்வார வளாசர வணபவனே (௫)

கணகெட்டே புணபட்டே களைநதுளந் தளாநதுபோய
காரே நேரார் தாராராகூட தலழகில வழுமவளைத
திணாகைககா லனெறட்டே நடுஙகவும படுமபடி
சீறநேரே வாதானோ சிரகிரிவளர் குமரன
கொணகற்கா னுமபெட்பா லிடஞ்செறிந திருநதவன
கூராவாராய சீராளாவென் றிடவரு மொருவடிவன
வணகட்டோர் வணஙகிக கடமபணிநத செநதிலவாழ
ாகாவாகோ ரீராறய வளாசர வணபவனே (௬)

கொஞசிப்பே சுஞ்சொற்கே குழைநதுநெதுளநதவி
கூசாதேநே ருடாடுங குறமகள் மகிழ்கொழுநன
நஞசிபபா ருமபாககோ நலிநதபொன றிடுமபடி
நாடாமேயாா மாதேவ னலமிகு குமரகுகன
கஞசபபூ மணடிச்சோ கவினறிகழ்நதிடுநதடங
காணேராமீ ராறய கரசரணமு முடையோன
மஞசூறரூர் தஙககசோ புரஙகளாாந்த செநதிலின்
வாழ்வோ னூழ்தான சாராதே வளாசரவணபவனே (எ

உணடிககே முநதிபபோ யுழனறுளந தளாந்தினம
ஓராநேராா பேரோதி யுளலா யலேததலறக
கணடிட்டே தொழுமபருண மகிழநதிடுஞ சுகநதரும
காரே நேராா தாராளன கதியருள கடவுளவன
தண்டிததே கணடிபபோன கநதைதன றயனாரை
தாராா வானோ கோமாஞைஞ சதமகனுரைபுகழோன
மணடிப்பாய சிநதுபபால் வளமபொருநது செந்திலன
மாதா வேபோல் வான்வேலோன வளாசர வணபவனே

சிட்டர்ககே மட்டற்ற திறம்பகர்ந் தருள் செயுஞ்
சிராாநீறா பேரோதுந திருவரு ளைபபதியில்

குட்டத்தாற் றட்டிட்டே குளைழுந்தள கவிந்திடுங்
கோதார் மோகா கோகாதே கொளுமொருபுலகலையுங்
கிட்டத்தே தட்டிட்டே கிஞ்சுகமெனக் கொஞ்சிய
கீழெவிழா தாளாக்கிக் கிருபைசெய யறமுகனை
மட்டிட்டே யிட்டார்க்கே மகிழ்ந்தருள செய்செந்திலின்
மாதேபாதி யோதாரும் வள்ர்சர வணபவனே. (௯)

பதிக்கே முத்திப்பா லுறஞ்சுகம் பொருந்துறம
பாழாகாதோ யாதேநம பதமலர் தொழுகெனஞா
னதிற்கே சித்திக்கே நலங்கிளர்ந திடுகலை
நாவார் பாவா லேயோதா நனியருள் புரிமுருகனை
புதசாக்கா பத்துற்றே கெடுந்திறந் தெரிந்துசெய்
போதார் காவே சீராரும் புகலியர் நினைவருளவேனை
மதசத்தே யத்தத்தோக் கிளங்குழந்தை செந்திலனை
மாயா வாழ்வே சாரார்வாய் வளர்சர வணபவனே (௰)

திருவருட்சகாயம.

"மாதர்மடப்பிடியு" என்னும் யாழ்மூரித் தேவாரச்சந்தம்.

திருவருட்சகாயம.

மாலயனும்மறையும் பல மாதவயோகிகளும
மனத் தினி னினைத் திட வரமருளெம்பெருமானை
வேலவனிலமயில் தனில வேகமுடனெழுந்தோன்
விரும் பிமை யவர் தமை வேண்டியளித்தருள்வோன்
ஆலமுண்டன்றழியா தங் கமரரைக்காததனுக்
கனுக் கிர கமும புரி யாறுமுகப்பெருமாள்
ஞாலமெலாம்புகழுந் திருச் செந்திணகருறைவோன்
நமக் கருள் செயத் தகு நாளையுணர்ந்திலனே. (௧)

பூவலர்சந்தனமா மலைப் புண்ணியனென்னறிய
புனிதருக் கருள் செயும பூங்கமலபதத்தோன்
தேவரெலாந்தொழுவோர் தெய்வயானையினறன்கொழுநன்
சிலை வளைத்தவுணரைச் சிரித்தழித்தோனருளசேய
மேவருசங்கினங்கள பொழி வெணகதிர்முத்தமுலாம
வியன் மதிற் புறந திகழ் மேதகுசெந்திலகர்
நாவலன்றனபொதிகைப் பதி நாதாகசருள்புரிவோன
நமக் கருள செயத தகு நாளையுணர்ந்திலனே. (௨)

பூதமோரைந்தாகி யொளிர் புவனமெலாநடத்தும
பொருளிது வென மறை போற்றிநின்றேத்துமலாப்
பாதமுளானம்மையாள் தரு பன்னிருதோளுமுளான
பூமா தரு மகள் மகிழ் பசுங்கிளைக்கிளையுளோன
ஈதகுறமகளா ருட னித்தமகிழ்ந்தருள்வோன
நினைத்திடு மவர்க் கருணையமுடனளிப்போன்
நாரமுலாவு திருச செந்தி னன்னகருற்றுறைவோன
நமக கருள் செயத தகு நாளையுணர்ந்திலனே. (௩)

சந்தத்திருப்புகழு மிகு தாளிசையும்பலவாந்
தமிழறிந் துணைத் தினஞ் சாற்றும்பெருமபுலவோரா
னந்தத்திசையுளரோ வென றிருக்குநின்றருணமுன
னினியனே னெது முனை ராதிங்குரைத்ததமிழ்[யைத்
தொந்தத்திருச்செவிக்கே சற்றுந் தோற்றியென்றனகுறை
தொலைத்தருட் கடற் குளே சுகமபெறச்செயவென்னேறு
நந்தத்தினங்கொழிக்குந்தர ளந்திகழ்செந்திலுளான்
நமக் கருள செயத தகு நாளையுணர்ந்திலனே (௪)

மந்திரமொன்றறியேன் மணி மாமருந்தோவறியேன்
மரித்தவ ரெழுந் திட மனதிலிவைகத்தறியேன்
தந்திரமொன்றறியேன் சர்வ லோகமெலாநமக்கே
சரண புக வெனச் செயச் சத்தியமாய்நினையேன
இந்திரஞ்ஞியராய் விண் ணிருந்தரசாளவுமே
யிறை யள வெனும் மனத தெண்ணியுமேயறியேன்

நந்திருத்தற்பெரியோர் தினகரடியசெந்திலுளான்
நமக்கருள் செயத் தகு நாளையுணர்ந்திலனே. (௫)

மலமறுமாறுணர்ந்தோ ருளம் வாழுங்குகப்பெருமான்
மதி ரவி சுடரென வயங்கியப்பாலொளிருந்
நலமிருமூன்றிலுளான் சகத் திரதளமேலமருஞ்
சரவண பவனெனத் தாங்கியதேசிகனும்
பலமிகுசித்தர்களும் அருட் பத்தர்களும்பரவப்
படைத் தளித்தழித் திடும் படியருளெம்பெருமான்
நலமிலனாயடியே னுளத் தும்நலமேபுரிந்து
நமக் கருள் செயத் தகு நாளையுணர்ந்திலனே. (௬)

எண்ணியதோறுமுளான் கண் ணிரண்டினுமெங்கணுமா
யெவற் றினும் புலப் பட விலங்கிடும்வேலமுருகன்
புண்ணியமாந்தவத்தோர் புதி தாந்தமிழ்சாற்றிநிற்கப
புகழுட னருளுமே பூரணமாயருளி
கண்ணியராகியுமே நற் கதிதருஞ்செந்திலுளான்
கரு ணைசெய் தென துமுன் காட்டுமுறைப்படியே
நண்ணியநாயடியேன் றின நாடும்வண்ணந்தயவா
னமக் கருள் செயத் தகு நாளையுணர்ந்திலனே. (௭)

பொற்புறுமெய்யடியா ருனைப் போற்றியசெந்தமிழின்
பொரு ளறி கிலா தவர் புகன்றவிதமுணரா
தற்பர்கள்வாய்மதத்தாற் சொலு மவ்வசனந்தனைநம்பி
யடி யவர் முனமறி யாமையினாலுரைத்ததாற்
சற்புடையார்களினும் பல கவிசொலவுமவர்க்காங்
கதி யருள் புரி யவுங் காட்டியதேசிகனே
நற்புகழோர்துதிக்குந் திருச் செந்திநகர்க்கிறைவன்
நமக் கருள் செயத் தகு நாளையுணர்ந்திலனே. (௮)

செங்கோடெனுமலைமேற் செகம் யாவையுமேயறியத்
திரு வருள் புரிந்தெலாந் திருப்திசெய்தாண்டதுவும்
பொங்கியபாலாற்றின் னடுப் புதுக்கியபந்தலதிற்
பூவையனென் முதற் பல பூசுரர்க்குந்தயைசெய்

தங்குவந்தாண்டதுவும் பிறு மவ்வவ்வைமையங்களை
  லருள் புரிந்தது முன தன்புளமேயறியும்
நங்கள்தவப்பயனும் நல மேவியசெந்திலுளான்
  நமக் கருள் செயத் தரு நாளையுணர்ந்திலனே. (௯)

பண்ணிசைதானறியாய் பத ராகியவென்றனையும்
  பா டிடும் படி செய்கென் பங்கிலமர்ந்தருளி
மண்ணிலுளார்பலருந் தினம் வாழவருள்புரிந்தோன்
  வா ரணந் தகர் மயில் வாகனமாயுடையோன்
பெண்ணினல்லாரிருவ ரிடை பிரியமுடனமர்ந்தோன்
  பிர மனோ டரி யரன் பேசுமுதற்கடவுள்
நணணியசெந்திநகர் தனின் ஞானமுஞ்சித்தியுமே
  நமக கருள் செயத் தரு நாளையுணர்ந்திலனே. (௧௦)

திருவருட்சகாயம்.

திருச்செந்தூர்ப்பதிகங்கள்

முற்றியன

வெண்பா.

எங்கு நிறைந்திருக்கு மேதமிலாச் சித்தாகுழாந்
துங்கக் குருகையினிற் றோற்றுரா—விங்குமயா
சித்தாகளுமக ந்தெமக்குச செப்பாரோ வையவோ
வித்தலத்தி லேழையின்முன் னே.

திருவருட்சகாயம்.

திருவருட்சகாயம்.

இந்நூலாசிரியர் சரித்திரசங்கிரகம்.

பாண்டிவளநாட்டிலே, தாமிரபரணிதீரத்திலே, திருக்குருகூரிலே, சுத்தசைவ வேளாளர் குலத்திலே, அவதாரஞ்செய்து ஞானசித்தர் என்னும் பிள்ளைத்திருநாமம் பெற்று யாவுமோதாதுணர்ந்து குழந்தைப்பருவத்திற் பல அற்புத முதலிய வைபவங்களோடு வளர்ந்தும், இளமையிற்றுறவுபூண்டும், கயிலைப்பெருமானே தனது மான் மழு சதுர்ப்புயங்காளகண்டமாதியவற்றை மறைத்துக்கொண்டு அவதாரராய்த் திருக்கோலம்வாய்ந்து திருவானைக்காவிலெழுந்தருளிய பச்சைமலைச் சுவாமிகள் தடுத்தாட்கொள்ள, அவரையே குருநாதராகக்கொண்டும், பொதியமலை, பச்சைமலையாதியவற்றில் தனியே சஞ்சரித்தும், பதினெண்சித்தர்களு மொருவடிவானுரென்ன இறங்கிவந்து ஞானசாஸ்திரம், யோகசாஸ்திரம், வைத்தியசாஸ்திரம், பலவருளியும், மணிமந்திர வவுடதங்களாற பல்லோர் நோய்போக்கியும், சிலவடியார் வேண்டுகோளுக்கிசைந்து சிற்சில கிராமங்களில் பதிகங்களோதி மழைபெயவித்தும், தானவதரித்த புண்ணியத்தலத்திலே சித்தராலயம், சித்தர்பாடசாலை, சாஸ்திரக்களஞ்சியம், வைத்தியசாலை, அன்னதானமடம் தாபிக்கக் காலங்கருதிப பல தலங்கடோறுஞ்சென்று ஆங்காங்குப் பல பதிகங்கள்பாடி யுலாவிவருகின்றனர்.